

[Ingeborg Hansen.]

Stilling. Heri er jeg ganske uenig med den højtærede Minister. Ministeren sagde, at man siger til disse Kvinder: I har valgt Tyskland, I har valgt Fjenden, I har valgt at sætte jer uden for Samfundet, derfor skal I miste jeres Statsborgerret. Hvem har sat dem uden for Samfundet? Har Domstolene gjort det? Nej. Vi ved ikke om de er strafskyldige eller ej, de er bare uønskede efter et eller andet Skøn og bliver derfor sat uden for Samfundet. Ministeren sagde, at der bliver sagt til dem: vi skal undersøge jeres Forhold. Ja, der bliver sagt til en lille Kreds eller rettere sagt til alle danske Kvinder, der har giftet sig med tyske Statsborgere: vi skal undersøge jeres Forhold. Man siger ikke noget tilsvarende til Mændene; det kan ikke lade sig gøre. Selv om deres Forhold er nok saa daarlige, kan de ikke sættes uden for det danske Samfund paa denne Maade. Det, der sker her, er et Brud med det Princip, vi dog ellers i de senere Aar har fastholdt herhjemme: Ligestillingen mellem og Ligeretten for Mænd og Kvinder.

Lisbet Hindsgaul: Det ærede Medlem Hr. Lannung sagde, at alle Partier var enige om at lade § 3 udgaa; jeg tror dog, Udvalgets Medlemmer vil give mig Ret i, at det var under svære Anfægtelser, jeg gik med til at indtage dette Standpunkt, og at jeg tværtimod har fastholdt min Opfattelse under de mangfoldige Møder, vi har haft i Udvalget om dette Lovforslag. Jeg stiller mig paa den Linie, at jeg synes, det er ganske naturligt, at den Kvinde, der i den mest bekymrede, mest smertelige Tid, Danmark har haft, svigtede sit Land paa den Maade, at hun giftede sig med en Tysker — her taler jeg ikke om de loyale Forhold, men om de Forhold, som vi har lært at kende som landsforræderiske Eksempler, som vi alle maatte tage Afstand fra —, maa undgælde for det. Jeg erkender, at der er et Princip, man bryder med, men jeg forstaar ikke, at dette kan vække saa stor Bekymring, fordi jeg ser saadan paa det, at enhver dansk Kvinde, der har gjort sig skyldig i dette i mine Øjne lidet tiltalende, maa ogsaa betale for det. Og der kan dog ikke gaa store Stykker af de paa-gældende, fordi de skal indsende deres Ansøgning til et Udvalg og faa deres Situation bedømt, navnlig da enhver bevarer sin danske Indfødsret, indtil Frakendelse, begrundet paa denne eller hin forargelige Opførsel, finder Sted. Jeg hilser derfor med Glæde, at Folketinget har tilbagesendt Lov-

forslaget i den foreliggende Skikkelse, idet jeg anser det som værende et Udtryk for Retfærdighed. Tilmeldt bliver Loven tidsbegrænset; kun de Ægteskaber, der er indgaaet mellem 9. April 1940 og 31. December 1947, kommer ind under Lovens Bestemmelser. Man kan saa til den Tid lade Loven udløbe og have Grund til at haabe paa, at den har gjort sin Gavn og virket efter sin Hensigt. Jeg vil derfor anbefale mit Partis Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Lannung: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at selvfølgelig er der rokket ved Kvindernes principielle Stilling i den Forstand, at medens man ikke rører ved danske Mænds Statsborgerret i den ganske tilsvarende Situation, altsaa ved den Mands Statsborgerret, der har giftet sig med en i denne Forstand uønsket tysk Kvinde og derved for saa vidt ogsaa har sat sig uden for det danske Samfund, for at bruge Ministerens Terminologi, medens man altsaa ikke rører ved dem, fratager man her principielt Kvinderne deres danske Statsborgerret. Selvfølgelig er her et klart Brud paa Ligestillingen; man kan indtage hvilket Standpunkt man vil, men man maa, forekommer det mig, hvis man vil se objektivt paa Sagen, erkende, at der her er et klart Brud paa Ligestillingen. Jeg vil ogsaa gerne nævne for den højtærede Minister, da han lægger saa megen Vægt paa, hvor ringe eller ikke ringe disse Kvinder er, at den ringeste Kategori, for at blive i dette Billede, er stadig i fuld Funktion i Dag som danske Statsborgere, uden at nogen — ikke engang Indenrigsministeren, saa vidt jeg forstaar — tænker paa at røre ved deres danske Statsborgerret. Det er en klar Urimelighed Kvinderne imellem.

Saa sagde den højtærede Indenrigsminister, at han ikke har skiftet Standpunkt. Det er der ingen, der vil antyde. Derimod vil den højtærede Indenrigsminister, som ogsaa overværede Udvalgs møderne, sikkert give mig Ret i, at Partierne har skiftet Standpunkt, endda temmelig stærkt og grelt.

Over for det ærede Medlem Hr. Jørgen Møller maa jeg fremhæve, at Tidsbegrænsningen, som det ærede Medlem er saa glad for og bruger som Undskyldning, havde vi ogsaa kunnet faa forleden Dag, saa det kan ikke være Forklaringen paa Partiets Skiftet Standpunkt.

Jeg henstiller derfor endnu en Gang, at man, som Fru Ingeborg Hansen og vi, fastholder det vel overvejede Standpunkt,